

علیرضا پناهیان:

نیروهای گارد ویژه با مهربانی با معترضان برخورد کردند!

سیاست ۲

همزمان با گمانه‌زنی رسانه‌های غربی درباره امکان یک اقدام نظامی گسترده در منطقه، آنکارا هشدار داد

تراکم سیگنال‌های جنگ در خاورمیانه

خاورمیانه این روزها بیش از هر زمان دیگری شبیه همان سرزمین پر آشوب قصه‌ها و افسانه‌های کهن است؛ امانه با روایت علی بابا و چهل دزد، نه با چادوی هزار و یک شب. این بار، داستان با ناوهای هواپیمابر، جنگنده‌های آماده‌باش، پیام‌های متناقض دیپلماتیک و سکوت‌های سنگین امنیتی نوشته می‌شود. منطقه‌ای که سال‌هاست به بحران خو کرده، حالا در وضعیتی ایستاده که خود سکون، به خطر تبدیل شده و چشم‌ها به آرایش‌های نظامی و خط و نشان‌هایی که کشیده می‌شود، دوخته شده است. تحولات هفته‌های اخیر نشان می‌دهد خاورمیانه از مرحله هشدارهای لفظی عبور کرده و وارد فاز تازه‌ای از آرایش نظامی و محاسبات پرریسک شده است. هم‌زمانی تحرکات آمریکا، تهدیدهای تل آویو، پاسخ‌های صریح تهران و هشدار کسابقه آنکارا، تصویری از منطقه‌ای می‌سازد که روی باروت خوابیده و منتظر جرقه‌ای است؛ جرقه‌ای که می‌تواند دومینوی بی‌ثباتی را از غزه تا خلیج فارس به حرکت درآورد. پس با این روند اظهارات صریح وزیر امور خارجه ترکیه، روز گذشته و درباره تلاش اسرائیل برای یافتن «فرصتی برای حمله به ایران» دیگر تنها یک موضع‌گیری دیپلماتیک نیست؛ این سخنان از زبان وزیر خارجه کشوری بیان می‌شود که در سال‌های گذشته نیز همواره تلاش داشته میان نقش میانجی و بازیگر امنیتی منطقه توازن برقرار کندو حالا خودنسیب به تبعات یک اقدام نظامی جدید هشدار می‌دهد...

سیاست ۲

«بابک صدرا بی» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» و با تأکید بر ضرورت کاهش تعرفه‌ها:

دولت درباره آزادسازی قیمت خودرو به جمع‌بندی رسیده است

چکر که ۳

استاد ارتباطات و رسانه در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» و با انتقاد از توقیف «هم‌میهن»:

هیأت نظارت به جای حمایت، صدای رسانه‌ها را می‌بندد

همین صفحه

گفت و گو

استاد ارتباطات و رسانه در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» و با انتقاد از توقیف «هم‌میهن»:

هیأت نظارت به جای حمایت، صدای رسانه‌ها را می‌بندد

توقیف روزنامه «هم‌میهن» را می‌شود یک خبر کوتاه دید؛ یک سطر در خروجی خبرگزاری‌ها مامور واقع این توقیف‌بیش از آنکه یک تصمیم مقطعی باشد، نشانه تلادوم یک‌سازوکار قدیمی است؛ سازوکاری که سال‌هاست در دل نظام رسانه‌ای ایران کار می‌کند. سازوکاری که نام رسمی‌اش «نظارت» است، اما کارکرد عملی‌اش محدودسازی اعمال فشار و نگه داشتن مطبوعات در وضعیتی معلق و پرریسک است؛ وضعیتی که هیچ رسانه‌ای نمی‌تواند مطمئن باشد در داهنوز حق انتشار دارد یا خیر!

در مرکز این سازوکار، نهادهای قرار دارد که کمتر به‌طور جدی به نقش ساختاری آن پرداخته می‌شود: «هیأت نظارت بر مطبوعات». نهادهای که طبق قانون مطبوعات، باید حافظ احرای قانون و تضمین‌کننده نظم حقوقی در حوزه رسانه باشند، اما در عمل، طی سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های فشار بر رسانه‌های مستقل تبدیل شده است. تصمیم‌های این هیأت، مستقیم و بی‌واسطه بر حیات مانوروش به‌شدت محدوداست و نمی‌توان از این ترکیب‌انتظار گرفته تا تعلیق و توقیف، باین حال، این نهادنه شفاف است، نه پاسخ‌گو و نه از ترکیبی بر خوردار است که بتوان آن را بی‌طرف و حرفه‌ای دانست.

ترکیب بازنده هیات نظارت

در روزهای پس از توقیف هم‌میهن، بخش قابل توجهی از انتقاد متوجه دولت و به‌ویژه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شده گویی با تغییر چند مدیر یا بار آدام‌سیاسی یک‌وزیر می‌توان این روند را متوقف کرد. اما این روایت، اگرچه بخشی از واقعیت را می‌بیند، صورت مسئله را نادیده می‌گیرد.

مسئله فقط دولت نیست؛ مسئله ساختاری است که در آن، هیأت نظارت بر مطبوعات، با ترکیبی شکل گرفته که وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های تندرو در آن به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی، حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش به‌شدت محدوداست و نمی‌توان از این ترکیب‌انتظار «معجزه» داشت. تمرکز صرف بر دولت، خطر انحراف افکار عمومی از ریشه‌اصلی بحران را در پی دارد؛ ریشه‌ای که در خود سازوکار هیأت نظارت و منطق حاکم بر آن نهفته است. تازمانی که این ترکیب و این منطق تغییر نکند، تغییر دولت‌هایبشتر شبیه جابه‌جایی صورت مسئله است؛ تاحل آن.

توازن به نفع اقلیت!

قانون مطبوعات، هیأت نظارت را به‌عنوان نهادی تعریف کرده که قرار است میان آزادی مطبوعات و الزامات قانونی توازن ایجاد کند. اما پرسش اصلی اینجاست: این توازن چگونه و به‌نفع چه کسانی تعریف می‌شود؟ وقتی ترکیب هیأت به‌گونه‌ای جیده‌شده که وزن نهادهای انتصابی و ساختارهای

قدرت بر آن غالب است، آ‌ی‌می‌توان انتظار داشت که خروجی آن به نفع استقلال رسانه‌ها باشد یا باید پذیرفت که این نهاد، در عمل، بیشتر به‌باروزی اجرای سیاست‌های محدودکننده تبدیل شده تا یک مرجع بی‌طرف نظارتی؟

نگاهی به ترکیب هیأت نظارت، خودبه‌تنهایی بخشی از پاسخ را روشن می‌کند. نمایندگان قوه قضاییه، مجلس، حوزه علمیه، شورای عالی انقلاب فرهنگی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، یک نماینده از مدیران مسئول و یک استاد دانشگاه مجموعه‌ای اشکلی می‌دهند که در ظاهر متکثر است، اما در واقع، موازنه قدرت در آن به نفع نهادهای انتصابی سنگینی می‌کند. در چنین ترکیبی، صدای پیشگامی و مهار روایت‌های تنظیم می‌شود.

این ساختار، به تدریج یک اثر فرسایشی بر تحریریه‌ها گذاشته است؛ اثری که شاید در هیچ‌مصوره رسمی دیده‌نشود، اما در رفتار روزمره سر دبیران و خبرنگاران کلاً محسوس است. خودسانسوری، حذف سوزهای حساس، تغییر تیرها، عقب‌نشینی از گزارش‌های تحقیقی و احتیاط افراطی در تحلیل بخشی از پیوندهای مستقیم همین وضعیت است. رسانه‌ها، پیش از آنکه توسط هیأت نظارت توقیف شوند، در بسیاری موارد، خودشان را در ذهن توقیف می‌کنند.

توقیف هم‌میهن در چنین بستری اتفاق افتاده است. تلاش برای کم کردن این خودسانسوری، اما در نهایت آن هم به لیست روزنامه‌هایی که تعطیل و تعلیق شونده، یا با فشارهای مستمر عملاً از نفس افتاده، اضافه شد.

چرا وعده‌های حمایت از رسانه‌ها محقق نمی‌شود؟

نکته مهم‌تر این است که این وضعیت، با تغییر دولت‌ها نیز دچار تحول جدی نشده است؛ وعده‌های انتخاباتی درباره حمایت از آزادی رسانه‌ها، تقویت جامعه مدنی و باز کردن فضای نقد، در برخورد با سازوکارهای تثبیت‌شده‌ای مانند هیأت نظارت، اغلب به بن‌بست می‌خورند. حتی زمانی که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در سطح گفت‌وگو، از آزادی مطبوعات دفاع می‌کند، در عمل نقش آن در ترکیب هیأت نظارت و در فرآیند تصمیم‌گیری، نتوانسته مانع از تلادوم روند محدودسازی شود. اینجاست که پرسش از مسئولیت، از سطح وزیر و دولت فراتر می‌رود و به خودساختار برمی‌گردد.

در چنین شرایطی، پرسش اصلی دیگر این نیست که چرا یک روزنامه خاص توقیف شد؛ بلکه این است که چرا ساختاری شکل گرفته که در آن، توقیف به یک ابزار عادی سیاست‌گذاری رسانه‌ای تبدیل شده است. ساختاری که جبهه‌ای حل مسئله، آن را به تعویق می‌اندازد؛ به جای توقیف رسانه‌های مسئول و حرفه‌ای، آن‌ها را تضعیف می‌کند و به جای مدیریت

عضو هیات مدیره انجمن صنفی

روزنامه نگاران تهران در گفت وگو با

«توسعه ایرانی» «اعضای هیات نظارت

بر مطبوعات متاسفانه از یک طیف

سیاسی انتخاب شدند که به جای ایفای

نقش حمایتگر رسانه‌های مستقل،

عهده دار بستن صدای آنها شده‌اند.

از این روز و ضرورت جدی در باز آرای

اعضای این هیات و وجود دار و دولت

پزشکیان که وعده‌هایی داده با بدیه این

مسأله مهم توجه کند

افکار عمومی از مسیر شفافیت، میدان را به روایت‌های غیررسمی و غیرپاسخ‌گو واگذار می‌کند. در ادامه، تلاش کردیم از منظر یک کارشناس رسانه فعال صنفی که سال‌هاست از نزدیک با تبعات این ساختار سرو کار دارد، تصویر روشنی از این روند بازآورد شده را بدستیم.

ضرورت جدی در باز آرای اعضای هیأت نظارت بر مطبوعات

استاد ارتباطات و رسانه و عضو هیات مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران تهران با انتقاد صریح از توقیف روزنامه «هم‌میهن» و هم‌زمانی آن با محدودیت‌های گسترده اینترنتی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»، این تصمیم‌ها را نه یک اقدام مقطعی، بلکه ادامه زنجیرهای سیاست‌های آزموده‌شده و شکست‌خورده دانست که در سال‌های گذشته بارها هزینه‌های اجتماعی، حرفه‌ای و حتی امنیتی سنگینی برای کشور به‌جا گذاشته است.

به گفته‌قادر باستانی تیریزی بر خور د سلبی با رسانه‌های رسمی و حرفه‌ای، آن هم در شرایطی که جامعه بیش از هر زمان دیگری نیازمند اطلاع‌رسانی دقیق، تحلیل مسئولانه و مرجعیت خبری است؛ داخلی است، عملاً به تضعیف سراسر مایه اجتماعی و فرسایش اعتماد عمومی منجر می‌شود.

عضو هیات مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران تهران با اشاره به شرایط خطرناک کنونی کشور، افزود: «هر چنین وضعیتی، امنیت و وحدت ملی نه‌از مسیر اسناد، بلکه از مسیر گفت‌وگو، شفافیت و حضور رسانه‌های مسئول و حرفه‌ای تأمین می‌شود. حذف رسانه‌های مستقل، به جای کاستن از شکاف‌ها، آن‌ها را عمیق‌تر می‌کند و به جای مدیریت افکار عمومی، میدان را به روایت‌های غیررسمی و به‌عبارت‌عربی سپارد که هزینه‌های آن در نهایت متوجه کلیت نظام اطلاع‌رسانی و متافع ملی خواهد بود».

باستانی ادامه داد: «می‌توان هم‌زمان از دفاع از ایران، افزایش همبستگی ملی و مدیریت مسئولانه افکار عمومی سخن گفت، اما مسیر اطلاع‌رسانی حرفه‌ای، شفاف و قانون‌مند را مسدود کرد؛ چرا که تجربه نشان داده اسجام واقعی نتا رهگذار حذف صداها ی

وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های

سخت گیر در هیات نظارت بر مطبوعات

به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و

نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی،

حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از

رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش

به‌شدت محدود است و نمی‌توان از این

ترکیب انتظار «معجزه» داشت

وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های

سخت گیر در هیات نظارت بر مطبوعات

به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و

نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی،

حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از

رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش

به‌شدت محدود است و نمی‌توان از این

ترکیب انتظار «معجزه» داشت

وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های

سخت گیر در هیات نظارت بر مطبوعات

به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و

نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی،

حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از

رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش

به‌شدت محدود است و نمی‌توان از این

ترکیب انتظار «معجزه» داشت

وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های

سخت گیر در هیات نظارت بر مطبوعات

به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و

نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی،

حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از

رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش

به‌شدت محدود است و نمی‌توان از این

ترکیب انتظار «معجزه» داشت

وزن نهادهای انتصابی و جریان‌های

سخت گیر در هیات نظارت بر مطبوعات

به‌مراتب بیش از نمایندگان صنفی و

نگاه حرفه‌ای است. در چنین چارچوبی،

حتی اگر دولتی یا به‌شعار حمایت از

رسانه‌ها روی کار بیاید، دامنه مانوروش

به‌شدت محدود است و نمی‌توان از این

ترکیب انتظار «معجزه» داشت

رسمی، بلکه از طریق توقیف رسانه‌های قابل اعتماد و پاسخ‌گو شکلی می‌گیرد». عضو هیات مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران تهران با اشاره به بیانیه اخیر این انجمن تصریح کرد: «توقیف رسانه، حتی اگر با ادعای تخلف همراه باشد، نباید جایگزین فرآیندهای روشن، شفاف و قانونی شود. چنانچه رسانه‌ای متهم به تخلف است، دستگاه قضایی می‌تواند با رعایت کامل تشریفات قضایی و اصول

دادرسی متصفانه به‌موضوع رسیدگی کرده در صورت اثبات اتهام، جرایم متناسب و مشخص در نظر بگیرد، اما تعطیلی ناگهانی یک‌بنگاه رسانه‌ای، بدون طی این مسیر حقوقی، نه‌توجه حقوقی دارد و نه از منظر اجتماعی قابل دفاع است و تبعات آن فراتر از یک رسانه، کل نظام اطلاع‌رسانی کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

باستانی تأکید کرد: «چنین تصمیم‌هایی صرفاً متوجه یک نام یا یک روزنامه خاص نیست، بلکه به‌طور مستقیم معیشت ده‌ها روزنامه‌نگار، دبیر، خبرنگار و سایر نیروهای حرفه‌ای رسانه‌ای را در شرایطی که وضعیت اقتصادی کشور با دشواری‌های جدی روبه‌روست، به‌مخاطره می‌اندازد. اینها وقایع‌ها بدیهیاتی است که سال‌هاست از سوی جامعه رسانه‌ای گوشزد می‌شود، اما متأسفانه همچنان در فرآیند تصمیم‌گیری نادیده گرفته می‌شود».

باستانی با انتقاد از عملکرد نهادهای متولی حوزه رسانه گفت: «اعضای هیأت نظارت بر مطبوعات متأسفانه از یک طیف سیاسی انتخاب شدند که به جای ایفای نقش حمایتگر رسانه‌های مستقل، عهده‌دار بستن صدای آنها شده‌اند از این‌رو ضرورت جدی در باز آرای اعضای این هیات و وجود دارد دولت پزشکیان که وعده‌هایی داده با بدیه این مسأله مهم توجه کند».

وی با یادآوری نقش بی‌بدیل روزنامه نگاران در بحران‌های گذشته گفت: «در جریان حوادث تلخ اخیر و حتی در طول جنگ ۱۲ روزه، روزنامه نگاران کوه به‌کوه باهمه تفاوت‌های فکری و گرایش‌های سیاسی، برای ارائه اطلاعات دقیق مسئولانه و وطن‌دوستانه و مخاطبان تلاش کردندو از هیچ کوششی دریغ نکردند انتخاب تصمیم‌هایی از جنس توقیف رسانه‌ها و محدود کردن صدای این‌دنه حرفه‌ای، غیر منصفانه و دردناک است و تبعات آن فراتر از یک روزنامه، اعتماد عمومی و سلامت نظام اطلاع‌رسانی کشور را تهدید می‌کند و غیر قابل قبول است».

نوبت اول

شنا سه آتشی: ۲۱۰۰۹۲۳

پاکت استعمال ارزبایی کیفی ویژه گزارشات ساده- محدود به بند ال ۱۱ آیین نامه اجرایی بند چ ماده ۱۲ قانون مقررات مقامات)-صورتهامزمان از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی www.setadiran.ir اقدام نمایند. ۱- مهلت اعلام آمادگی: بصورت الکترونیکی (غیرحضوری) از ساعت ۱۰۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۱ لغایت ساعت ۱۹۰۰ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ مبلغ اشر ن داده یا مسرود اعلام نماید . ۲- مهلت اعلام آمادگی: تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ میل از طریق درگاه پرداخت الکترونیکی موجود در سامانه به نشانی www.setadiran.ir ضمنا متقاضیان باید حداثشرط پرداخت ذیل مدارک مورد نیاز را مطابق با اطلاعات و شرایط قید شده در آگهی مناقصه یا مفاد استعمال ارزبایی، از طریق سامانه (ستاد) در پاکت پاسخ استعمال ارزبایی بارگذاری نمایند. بدیهی است مناقصه گمزاز این حق را برای خود محفوظ می دارد به مدارکی که مطابق شرایط مندرج در متن آگهی یا استعمال ارزبایی تنظیم یا ارائه نشده باشند ترتیب اشر ن داده یا مسرود اعلام نماید . و: محل، زمان تحویل و گشایش پیشته‌ها متقاضیان مکلفند پیشته‌ها (پاسخ استعمال ارزبایی کیفی) خود را حداکثر تا ساعت ۱۲۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۶ به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه (ستاد) تسلیم نمایند. ضمنا پاکت پاسخ استعمال ارزبایی ساعت ۱۲۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۶ گشایش می مسرد پس از تعیین صلاحیت بصورت دوتامنه از طریق سامانه (ستاد) ابلاغ خواهد شد . امور حقوقی و پیمانها روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان www.shana.ir http://ieps.mpng.ir www.mis.nisoc.ir آدرس: مسجدسلیمان - باغ ملی میدان شهدای نفت - اداره تدارکات و امور کالا - شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان تلفن شرکتی: ۲۲۵۳۱-۲۲۵۳۲ تلفن: ۶۴۹۱۶-۶۴۹۱۱۳ کد پستی: ۶۴۹۱۱۳-۶۴۹۱۱۳ تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۱/۰۶

روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان